

15416**Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, het Burgerlijk Wetboek en de Beginselenwet voor de kindbescherming in verband met verlaging van de leeftijd waarop volgens het Burgerlijk Wetboek de meerderjarigheid wordt bereikt tot achttien jaren****MEMORIE VAN ANTWOORD**

Ontvangen 10 april 1987

Ik heb met vreugde kennis genomen van de instemming van de leden van de fractie van het C.D.A. met het voorliggend wetsvoorstel. Deze leden stelden hierbij nog twee vragen, die ik hierbij gaarne beantwoord.

De eerste vraag betrof het aantal gevallen dat in 1985 een veroordeling is uitgesproken voor een misdrijf gepleegd door jongeren van achttien, negentien of twintig jaar oud en in hoeveel van deze gevallen het kinderstrafrecht is toegepast. Ik heb hierover inlichtingen ingewonnen bij het Centraal Bureau voor de Statistiek. Blijkens een opgave van dit bureau is in 1985 ten aanzien van deze groep minderjarigen in eerste aanleg in 11 197 gevallen een schuldigverklaring wegens misdrijf uitgesproken en staat vast dat in 93 van deze gevallen het kinderstrafrecht is toegepast. Van de 11 197 zijn er 81 behandeld door de kinderrechter, die in 55 gevallen het kinderstrafrecht toepaste. In 6 gevallen is niet bekend of de kinderrechter het kinder- dan wel volwassenenstrafrecht toepaste. Van de 11 116 overige schuldigverklaringen, waarbij dus een andere rechter in de overige 38 zaken met zekerheid het kinderstrafrecht toepaste, is verder in 553 gevallen niet bekend of het kinder- dan wel het volwassenenstrafrecht is toegepast. Het is naar mijn oordeel evenwel aannemelijk dat slechts in een beperkt aantal van deze gevallen het kinderstrafrecht is toegepast, overeenkomend met het percentage dat het aantal gevallen waarin dit wel bekend is, vormt van het totaal. Voor het bepalen van de leeftijd is uitgegaan van het tijdstip waarop het delict is gepleegd, of, indien dit niet bekend is, het tijdstip gelegen zes maanden voor inschrijving van de zaak bij het parket van de officier van justitie.

De tweede vraag van de leden had betrekking op de toepasselijkheid van het kinderstrafrecht in de gevallen dat meerderjarigheid reeds eerder wordt verkregen door huwelijk op de leeftijd van zestien of zeventien jaar. Mijn toenmalige ambtsvoorganger heeft in november 1980 in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer in de alinea die overloopt van blz. 4 naar blz. 5 de keuze gemotiveerd om in het strafrecht het onderscheid tussen minderjarige en meerderjarige te laten vallen en in de plaats daarvan uitsluitend een systeem van leeftijdsgrenzen te hanteren. Om deze reden wordt het bestaande opschrift van Titel VIII A van Boek 1 van het Wetboek van Strafrecht, dat thans nog luidt «Bijzondere bepalingen voor minderjarigen», ingevolge Artikel I, onder C, van het voorliggend wetsvoorstel vervangen door het opschrift «Bijzondere bepalingen voor

jeugdige personen». Daarom zal ook strikt genomen de benaming «kinderstrafrecht» in de toekomst onjuist zijn. Indien een persoon van zestien jaren door huwelijk meerderjarig is, blijft toch het strafrecht voor jeugdige personen op hem van toepassing, tenzij de rechter met gebruikmaking van artikel 77c recht doet ingevolge het algemene strafrecht. Voor de toepassing van artikel 77c is slechts van belang de ernst van het begane feit en de persoonlijkheid van de dader, niet de vraag of de dader al dan niet meerderjarig is.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes